

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jozefa Hargaša v právnej veci navrhovateľky: **M., s.r.o.**, so sídlom v B, B., IČO: X., zastúpenej *Advokátskou kanceláriou B., s.r.o.*, so sídlom v B, D., IČO: X. proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 8, o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RZL/180/2009 z 8.12.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RZL/180/2009 zo dňa 8.12.2009 **z r u š u j e** a vec jej **vracia na ďalšie konanie**.

Navrhovateľke náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím odporkyňa ako orgán vecne príslušný podľa § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z. z. na základe § 68 ods. 6 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách s odkazom na § 69 ods. 2 zákona č. 220/2007 Z. z. o digitálnom vysielaní programových služieb a poskytovaní iných obsahových služieb prostredníctvom digitálneho prenosu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o digitálnom vysielaní) odňala navrhovateľke frekvencie, špecifikované vo výroku rozhodnutia, ktoré z väčšej

časti zasahujú do frekvenčného vyhradenia a nevyužívajú sa analógovým vysielateľom na lokálne vysielanie. V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa konštatovala, že:

- a) právnym dôvodom odňatia frekvencií navrhovateľke podľa § 69 ods. 2 zákona č. 220/2007 Z. z. je skutočnosť, že tieto frekvencie navrhovateľky ako analógového vysielateľa z väčšej časti zasahujú do frekvenčných vyhradení uvedených vo výrokovej časti rozhodnutia,
- b) skutočnosť, že frekvencie navrhovateľky z väčšej časti zasahujú do uvedených frekvenčných vyhradení, vyplýva z Oznámenia Telekomunikačného úradu SR, ktorý ako orgán štátnej správy vykonáva podľa § 6 ods. 3 písm. c/ zákona č. 610/2003 Z. z. správu frekvenčného spektra,
- c) Oznámenia Telekomunikačného úradu SR vydané na základe § 2 Opatrenia Telekomunikačného úradu SR č. O-17/2008 a odporkyňi riadne doručené dňa 7.10.2009, 18.11.2009 resp. 7.12.2009, obsahujú taxatívny výpočet frekvencií, ktorých sa týka povinnosť odporkyne odňať ich analógovému vysielateľovi,
- d) nie je vecou správnej úvahy odporkyne, či tieto frekvencie odníme alebo neodníme, ide o zákonom uloženú povinnosť vo veci konať a rozhodnúť,
- e) odňatie analógovej frekvencie nezavaruje navrhovateľku práva naďalej využívať danú analógovú frekvenciu, a to v rozsahu a spôsobom, ktoré sú stanovené v § 69 zákona č. 220/2007 Z. z.,
- f) navrhovateľka má právo požiadať Telekomunikačný úrad SR o určenie alternatívnej analógovej frekvencie podľa § 69 ods. 14 zákona č. 220/2007 Z. z., tak ale môže urobiť až po tom, čo jej bola analógová frekvencia podľa § 69 ods. 1 zákona č. 220/2007 Z. z. odňatá,
- g) navrhovateľka má právo podľa § 69 ods. 7 zákona č. 220/2007 Z. z. vysielateľ programovú službu terestriálnym multiplexom poskytovateľa multiplexu (spoločnosti Towercom, a.s.), kvôli ktorému sa jej frekvencia odňala alebo v ktorého prospech sa jej účastník konania vzdal, najdlhšie však na čas platnosti licencie, udelennej podľa osobitného predpisu.

Odporkyňa považovala vyjadrenia navrhovateľky k predmetu správneho konania za bezpredmetné.

Proti tomuto rozhodnutiu odporkyne podala navrhovateľka v zákonom stanovenej lehote opravný prostriedok podľa § 68 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z. z. a § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) navrhujúc, aby ho Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil a priznal navrhovateľke náhradu trov konania, nakoľko vychádzalo z nesprávneho

právneho posúdenia veci, v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov. Za obzvlášť závažnú skutočnosť považovala navrhovateľka to, že v predmetnom správnom konaní a v napadnutom rozhodnutí odporkyňa neodôvodnene prekročila medze právnych predpisov, keď pristúpila k odňatiu všetkých analógových frekvencií (spolu s ďalšími dvoma správnymi konaniami a rozhodnutiami). Dôvodom tohto postupu bolo zrejme nesprávne právne posúdenie veci odporkyňou z časti vyvolané aj postupom Telekomunikačného úradu SR v danej veci. Namietala, že odporkyňa v dotknutom správnom konaní až do dňa 7.12.2009 nemala náležite zistený stav veci ohľadom zákonnej podmienky, podľa ktorej frekvencie možno odňať vysielateľovi len vtedy, ak z väčšej časti zasahujú do príslušných frekvenčných vyhradení, pričom splnenie resp. preukázanie tejto podmienky je nevyhnutným predpokladom pre rozhodnutie o odňatí frekvencií podľa § 69 ods. 2 zákona o digitálnom vysielaní. Namietala, že odporkyňa nesprávne právne posúdila vec, keď v dôsledku chybného výkladu pojmu „frekvenčné vyhradenie“ nesprávne aplikovala ustanovenie § 69 ods. 2 zákona o digitálnom vysielaní a na základe uvedenej chyby neprávne posúdila resp. vyhodnotila splnenie zákonnej podmienky prípadného zásahu odnímaných frekvencií do príslušných frekvenčných vyhradení. Podľa názoru navrhovateľky neprehľadná a doposiaľ nevysvetlená situácia v súvislosti s oznámeniami Telekomunikačného úradu SR spôsobuje nezrozumiteľnosť napadnutého rozhodnutia. Mala za to, že odporkyňa sa v súlade s jedným zo základných princípov správneho konania mala vysporiadať s vecnou správnosťou všetkých oznámení Telekomunikačného úradu SR, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia však neobsahuje žiadne vyhodnotenie vecnej správnosti predmetných oznámení a v tomto smere sa dá konštatovať nedostatok dôvodov napadnutého rozhodnutia. Uviedla, že v záujme dodržania podmienky zrozumiteľnosti rozhodnutia a dostatku jeho dôvodov bolo potrebné zo strany odporkyne vysporiadať sa pri vydaní a odôvodnení rozhodnutia so zákonnou podmienkou pre odňatie analógových frekvencií vysielateľovi podľa § 69 ods. 2 zákona o digitálnom vysielaní, a keďže sa tak nestalo, v tomto smere možno konštatovať nedostatok dôvodov napadnutého rozhodnutia. Namietala, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je neurčité a nezrozumiteľné aj v samotnej výrokovej časti, keď odporkyňa uvádza, že vysielateľovi (navrhovateľke) odníma frekvencie, pričom každá z uvedených frekvencií je nedostatočne identifikovaná. Navyiac je podľa navrhovateľky pravdepodobné, že frekvenčné listy neboli súčasťou spisu v tejto veci ani súčasťou podkladov pre vydanie napadnutého rozhodnutia. Ďalej namietala, že sa jej nezákonným postupom správneho orgánu odňala možnosť vyjadriť sa ku všetkým podkladom rozhodnutia, čo malo za následok nezákonné rozhodnutie, spôsobené procesným pochybením správneho orgánu, ktorý neumožnil navrhovateľke uplatniť všetky jej procesné práva v správnom konaní.

Navrhovateľka poukázala na to, že existenciu a obsah Oznámenia Telekomunikačného úradu SR č. 6279/10/2009, ktoré jej bolo doručené 7.12.2009, boli pre ňu neznáme v čase vydania rozhodnutia; o oznámení sa dozvedela až z textu odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, a nebol jej doručený ani jeden z podkladov, na ktoré sa odporkyňa odvoláva v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, a to rozhodnutie Telekomunikačného úradu SR o udelení terestriálneho prevádzkového povolenia spoločnosti Towercom, a.s.. Navrhovateľka preto namietala, že odporkyňa vydala rozhodnutie bez splnenia zákonnej podmienky § 33 ods. 2 správneho poriadku, čo je odopretím možnosti konať účastníkovi konania pred správnym orgánom a takéto rozhodnutie nespĺňa ani podmienky § 46 správneho poriadku. Napokon navrhovateľka konštatovala, že vydanie napadnutého rozhodnutia má pre ňu zásadný význam z hľadiska jej existencie ako vysielateľa a ďalšej činnosti. Poukázala na to, že všetky frekvencie na analógové vysielanie jej boli pridelené na základe právoplatných rozhodnutí orgánov verejnej moci v súlade s platnými právnymi predpismi v čase vydania týchto rozhodnutí, pričom všetky frekvencie sa stali prostredníctvom Frekvenčných listov súčasťou licencie vysielateľa č. T/39 na prevádzku televíznej programovej služby, ktorá jej bola ako vysielateľovi predĺžená rozhodnutím odporkyne právoplatným dňa 26.1.2006 o 12 rokov (do roku 2019). Uviedla, že budovala a udržiavala sieť analógových vysielateľov najmenej v období posledných desiatich rokov s vynaložením rozsiahlych investícií predpokladajúc, že túto sieť využije počas celej doby platnosti licencie č. T/39, alebo jej bude poskytnutá kompenzácia pre prípad, že by štát pristúpil k obmedzeniu možnosti využívania analógových frekvencií. Zmena právnych predpisov v súvislosti s prechodom na digitálne vysielanie v Slovenskej republike však podľa jej názoru nereflektuje na zachovanie jej práv ako vysielateľa, nadobudnutých na základe právoplatných rozhodnutí štátnych orgánov, nereflektuje na práva, ktoré má ako vysielateľ podľa licencie č. T/39. Preto sa navrhovateľka domnieva, že postup štátu v súvislosti s odňatím analógových frekvencií vysielateľom nie je v súlade s ustanoveniami článku 1 Ústavy Slovenskej republiky a je v rozpore s princípom právnej istoty ako jedným zo základných princípov právneho štátu. S poukazom na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (PL.ÚS 16/95, PL.ÚS 36/95) sa navrhovateľka domnieva, že postup štátu, ktorého vyvrcholením je v tomto prípade napadnuté rozhodnutie o odňatí frekvencií, nie je adekvátny vo vzťahu ku chráneným právam vysielateľa nadobudnutým v zmysle licencie č. T/39. Štát podľa navrhovateľky v súvislosti s odnímaním frekvencií nezohľadnil primeraným spôsobom legálne nadobudnuté a chránené práva vysielateľa, týkajúce sa analógových frekvencií. Tým, že štát pristúpil prostredníctvom zmeny právnych predpisov a troch správnych konaní k odňatiu všetkých frekvencií vysielateľovi, prekročil hranicu primeraného zásahu do práv vysielateľa, a tým aj princíp právnej istoty, garantovaný v článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, a takýto postup štátu navrhovateľka pociťuje ako

neprimerané obmedzenie jej práva v zmysle článku 35 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky. Z uvedených dôvodov mala za to, že konanie správneho orgánu vykazuje takú vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k opravnému prostriedku navrhla opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Mala za to, že ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona, že jej rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku, nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu, zisteného v zmysle ustanovení správneho poriadku, a že navrhovateľka nebola na svojich právach ukrátená rozhodnutím ani postupom správneho orgánu, teda napadnuté rozhodnutie a postup je v súlade so zákonom. V súvislosti s namietanou protiústavnosťou postupu odporkyne a vydaného rozhodnutia odporkyňa poukázala na to, že prechod z analógového terestriálneho vysielania na digitálne televízne vysielanie je mimoriadne komplexným procesom a predstavuje jednu z priorit Európskej únie v audiovizuálnej a mediálnej oblasti. Komisia Európskych spoločenstiev prijala 24.5.2005 dokument, týkajúci sa urýchlenia prechodu z analógového na digitálne vysielanie, na základe ktorého vyzvala Rada Európskej únie členské štáty Európskej únie, aby o. i. ukončili prechod z analógového na digitálne pozemské televízne vysielanie a konštatovala, že „prechod z analógového na digitálne vysielanie je komplexný proces so sociálnymi a ekonomickými dopadmi, pričom je však veľkou výzvou pre priemysel, používateľov a štátne orgány“. Slovenská republika ako členský štát Európskej únie sa zaviazala ukončiť proces digitalizácie terestriálneho televízneho vysielania do konca roku 2012. Odporkyňa uviedla, že jej povinnosť odňať analógové frekvencie podľa § 69 ods. 1 a ods. 2 zákona o digitálnom vysielaní je len parciálnym krokom v celom procese prechodu na digitálne vysielanie, pri ktorom sa dôsledne dbalo najmä na zachovanie právnej istoty tých vysielateľov, ktorým sa odnímu analógové frekvencie. Ďalej uviedla, že odňatie analógovej frekvencie, hoci ide nepopierateľne o zásah do práv navrhovateľky, je nevyhnutným predpokladom pre úplný prechod na digitálne vysielanie a naplnenie záväzkov, vyplývajúcich pre Slovenskú republiku z členstva v Európskej únii. Tento proces, v Slovenskej republike započatý uzneseniami vlády SR (napr. „Stratégia a technické kritériá na zavedenie pozemského digitálneho TV vysielania v systéme DVB-T na Slovensku“, schválená uznesením vlády SR č. 589/2001; „Národná politika pre elektronické telekomunikácie“, schválená uznesením vlády SR č. 196/2003; „Politika využívania frekvenčného spektra na širokopásmový prístup“, schválená uznesením vlády SR č. 5/2006;) legislatívne upravený zákonom o digitálnom vysielaní a následne precizovaný podmienkami prechodu, kulminoval udelením prevádzkového povolenia spoločnosti Towercom, a.s. a na to nadväzujúcim

odnímaním frekvencií analógovým vysielateľom odporkyňou. Celý tento proces bol konzultovaný s predstaviteľmi televízneho priemyslu tak, aby prípadné ekonomické a hospodárske dopady prechodu, na ktoré vopred upozorňovala aj Rada Európskej únie a boli zrejmé zo samotnej podstaty prechodu z jedného spôsobu vysielania na iný, boli zmiernené v čo najväčšej možnej miere. Legislatívne sú tieto zmiernenia možných dopadov vyjadrené v zákone o digitálnom vysielaní (§ 69 ods. 4, 7 a 14). Ku komplexnému spochybňovaniu procesu prechodu na digitálne terestriálne vysielanie, ktorého iba parciálnou súčasťou je správne konanie vedené odporkyňou vo veci odňatia analógových frekvencií, odporkyňa poukázala na to, že je orgánom štátnej správy ktorý sa pri výkone svojej právomoci riadi ustanoveniami zákona o vysielaní a retransmisii, t.j. je oprávnený konať v rozsahu a spôsobom, ktorý je upravený v tomto právnom predpise, a nie je oprávnený posudzovať súkromnoprávne alebo ústavnoprávne aspekty procesu prechodu na digitálne vysielanie, ani neposudzuje vhodnosť alebo účelnosť použitia jednotlivých právnych nástrojov, použitých v celom procese prechodu na digitálne vysielanie, naopak, je povinný konať tak, ako mu to ukladá zákon o vysielaní a retransmisii, zákon o digitálnom vysielaní a Podmienky prechodu.

Na pojednávaní dňa 23.2.2011 odporkyňa uviedla, že v predmetnej veci bolo dodatočne zistené, že rozsah zoznamu frekvencií, ktorý jej bol dodaný Telekomunikačným úradom SR, bol vo väčšom rozsahu, preto navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec jej vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 250l a nasl. OSP a s § 68 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z. z. preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, z dôvodov, uvedených v opravnom prostriedku, prihliadnuc tiež na návrh odpokyne na zrušenie napadnutého rozhodnutia, dospel k záveru, že podanému opravnému prostriedku je potrebné vyhovieť.

Vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľky, ktorá faxovým podaním doručeným súdu dňa 11.2.2011, doplneným písomne dňa 14.2.2011, ospravedlnila neprítomnosť právneho zástupcu na pojednávaní z dôvodu dlhodobo plánovanej zahraničnej dovolenky advokáta Mgr. Ď., ktorého zastúpenie nie je možné zabezpečiť a tiež z dôvodu, že aj druhý z advokátov advokátskej kancelárie bude na dovolenke, pričom na základe výslovnej požiadavky klienta nebolo možné zabezpečiť zastúpenie advokátom na základe substitúcie, a to aj s ohľadom na špecifickosť problematiky a náročnosť jej naštudovania, žiadala o odročenie pojednávania.

Podľa § 101 ods. 2 OSP súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti (t. j. piata časť - správne súdnictvo), sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Podľa § 250g ods. 2 OSP ak sa účastníci na pojednávanie nedostavia, môže sa vec prejednať v ich neprítomnosti; konanie sa nesmie z tohto dôvodu prerušiť.

Zákonná úprava správneho súdnictva je obsiahnutá v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, kde v ustanovení § 250g ods. 2 je priamo upravený postup súdu v prípade, ak sa účastník na pojednávanie nedostaví. Z tejto osobitnej úpravy vyplýva, že ustanovenie § 101 ods. 2 OSP sa v správnom súdnictve nepoužije. Odročenie pojednávania pre neprítomnosť účastníka z dôležitých dôvodov však nemožno vylúčiť, ak by účastníkovi mohla byť odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi realizáciu procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva. Postupom súdu v priebehu konania je činnosť, ktorá vydaniu konečného súdneho rozhodnutia predchádza. V predmetnom prípade súd prejednal vec v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľky, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní písomne ospravedlnil z dôvodu čerpania plánovanej dovolenky v zahraničí a požiadal o odročenie pojednávania. Právny zástupca navrhovateľky predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 23.2.2011 prevzal dňa 9.2.2011, teda s dostatočným časovým predstihom, a preto v čerpaní dovolenky týmto zástupcom v čase pojednávania nemožno vidieť dôležitý dôvod pre jeho odročenie. Z predloženého písomného plnomocenstva zo dňa 5.1.2010 vyplynulo, že navrhovateľka súhlasila s tým, aby splnomocnená advokátska kancelária ustanovila za seba zástupcu. Existenciu tvrdeného dôležitého dôvodu právny zástupca neosvedčil žiadnym dokladom. Súd preto rozhodol o prejednaní veci v neprítomnosti navrhovateľky.

V prejednávanom prípade navrhovateľka na základe opravného prostriedku podrobila súdnemu prieskumu rozhodnutie odporkyne, ktorým odňala navrhovateľke frekvencie, špecifikované vo výroku rozhodnutia, z väčšej časti zasahujúce do frekvenčného vyhradenia a nevyužívajúce sa analógovým

vysielateľom na lokálne vysielanie, podľa § 69 ods. 2 zákona o digitálnom vysielaní. Odporkyňa na základe zákonného zmocnenia ako orgán verejnej správy dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiu a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania a retransmisii v rozsahu vymedzenom zákonom o vysielaní a retransmisii.

Odňatie analógovej frekvencie navrhovateľke je nevyhnutným predpokladom pre úplný prechod na digitálne vysielanie a správne konanie vedené odporkyňou vo veci odňatia analógových frekvencií je len čiastočnou súčasťou tohto komplexného prechodu, ktorého nevyhnutnosť vyplýva zo záväzkov Slovenskej republiky ako členského štátu Európskej únie. Tento proces je legislatívne upravený zákonom o digitálnom vysielaní a následne precizovaný Podmienkami prechodu vydanými Telekomunikačným úradom SR. Udelením prevádzkového povolenia spoločnosti Towercom, a.s. mala pravdepodobne nastať situácia predpokladaná v § 69 ods. 2 zákona o digitálnom vysielaní a odporkyňa bola povinná do 90 dní rozhodnúť o odňatí príslušných frekvencií navrhovateľke.

Do zápisnice z pojednávania pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky zo dňa 23.2.2011 odporkyňa uviedla, že skutkové okolnosti prípadu sa pravdepodobne zmenia, nakoľko rozsah zoznamu frekvencií, ktorý jej bol dodaný Telekomunikačným úradom SR, bol vo väčšom rozsahu, ktorý nedostatok svojho rozhodnutia mieni odstrániť novým rozhodnutím, preto navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec jej vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 250l ods. 1 OSP, podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250q ods. 1 OSP ak nedôjde k vybaveniu opravného prostriedku spôsobom uvedeným v § 250f, 250o alebo 250p, nariadi súd pojednávanie. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia o opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie. Ustanovenie § 250j ods. 5 platí obdobne.

Podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Vzhľadom k tomu, že z vyjadrenia odporkyne je zrejmé, že pôvodné skutkové zistenia, na základe ktorých vydala napadnuté rozhodnutie, boli spochybnené ako nesprávne zistené, pričom sama odporkyňa žiadala zrušiť toto rozhodnutie a vrátiť jej vec na ďalšie konanie, Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne podľa § 250q ods. 2 OSP zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP, avšak v konaní úspešnej navrhovateľke ich náhradu nepriznal, keďže trovy právneho zastúpenia v lehote podľa § 151 ods. 1 vety druhej OSP nevyčíslila a iné trovy ku dňu vyhlásenia rozhodnutia zo spisu nevyplynuli. V takomto prípade nebol súd viazaný vyhláseným rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania navrhovateľke (§ 151 ods. 2 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 23. februára 2011

**JUDr. Jaroslava Fúrová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth